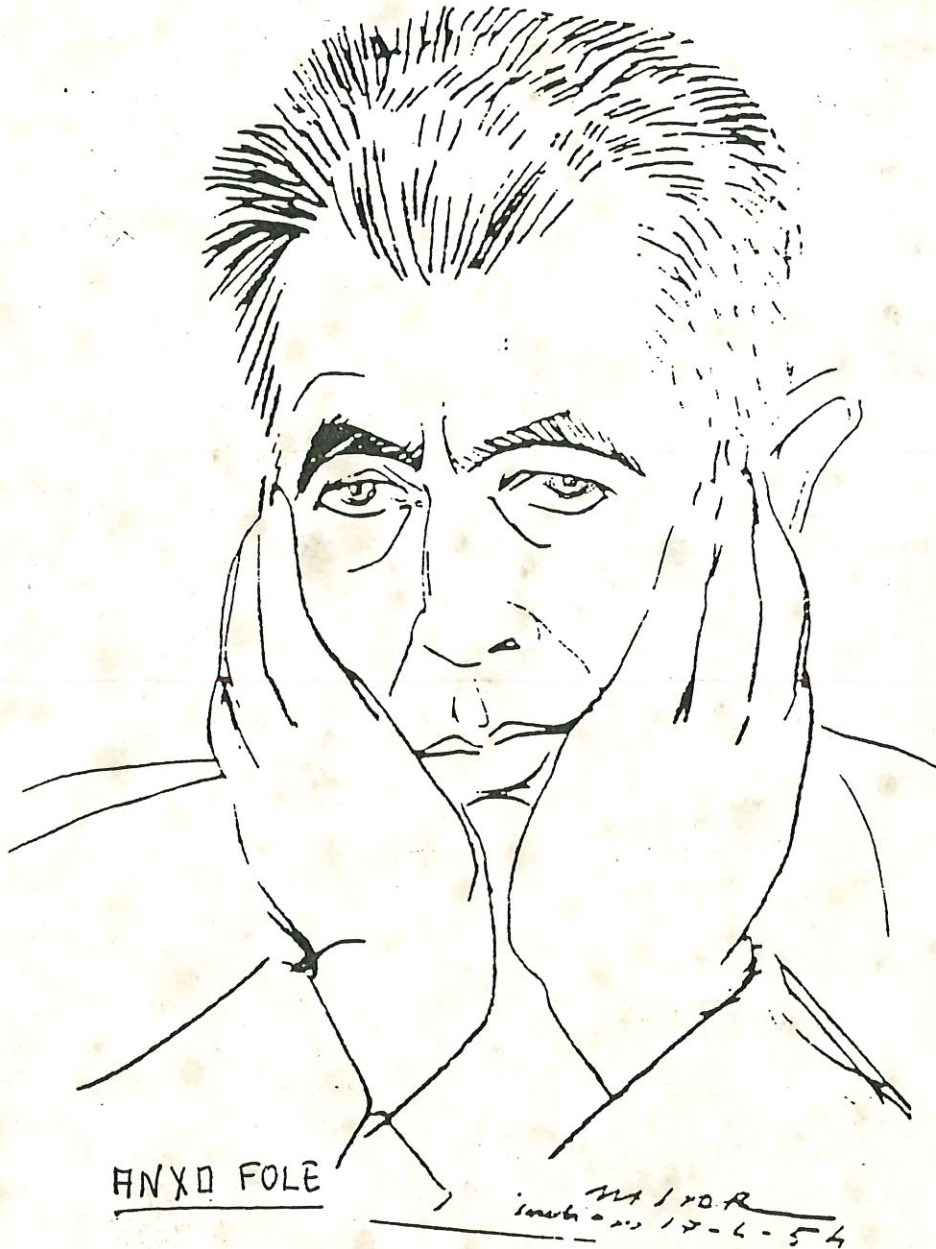

PALLARES

REVISTA ESCOLAR EDITADA POLO EQUIPO DE NORMALIZACIÓN LINGÜÍSTICA DO COLEXIO PÚBLICO DE GUNTÍN E SUBVENCIONADA POLO GABINETE PROVINCIAL DE NORMALIZACIÓN LINGÜÍSTICA

CURSO: 1996/97

SUMARIO:

- EDITORIAL
- ANXO FOLE
- DE VIAXE
- ESCULCANDO NO PASADO:
As zocas, os muños, o Piño...
- AS NOSAS PRODUCCIÓNS:
Contos, "comics", poesía, debuxos...
- NOVAS DA LOCALIDADE
- ENTREVISTAS:
Dña Mari, Iván Campon.
- OUTRAS ACTIVIDADES:
Teatro, música, libros...
- DEPORTES
- HUMOR
- PASATEMPOS
- DESPEDIDA

EDITORIAL

Ola amigos:

Xa ven que estamos aquí un ano máis fieis á nosa cita de elaboración deste xornal coa ilusión de achega-la escola ata todos os fogares e vemos que ademais de estudio, exames deberes... tamén facemos outras cousas: viaxes, deportes... Se seguem connosco ata o final destas páxinas vemos como eles resulta interesante e divertido o que melos expoñemos, alomenos esa é a nosa intención.

Aquí teñem, país, nos súas mans un xornal que foi feito exclusivamente por nós, polo tanto pedimos que nos saiban desculpa-los fallos.

Este ano o día das Letras Galegas está adicado ó lucense Anxo Fole, nós tamén nos sumamos a homenaxealo, e a el brindámoslle este novo número de PALLARES.

As zocas.

Esta profesión antes era importante porque as zocas son un calzado moi abrigoso e duran bastante pero agora hai zapatos e apenas se ven. Os zoqueiros fan facendo as zocas polas casas ou fanas vendendo polas feiras, pero tamén había algúns que as vendían na casa.

A madeira máis aceptada para facelas é a de bidado, posto que é dócil, branda e non gende.

A preparación das zocas?

As zocas fanse labrando unha peza de madeira, faise a súa figura por fóra e excarvanse para facela forma do pé. Púlese cunha costela ben afiada, e se se quere, pódesele pasa-la lixa. É por último rebocanse pola superficie da boca para que non manquen.

Tamén se lles poden poñer unhas gomas ou eravos nas solas para que non rompan tan fácil.

Ferramenta adecuada?

Axeada, machado; e para excavar un trade, un alegre e a trencha.

Así se elaboran as zocas.

Rocío Fedez

Ja

ANXO FOLE SANCHEZ

Naceu na cidade de Lugo o 11 de agosto de 1903.

Cursa os seus primeiros estudos no Colexio dos Maristas e o bacharelato no Instituto. En Valladolid e Santiago estudia Dereito e Filosofía e Letras, carreiras que non chega a rematar. Adícase a escribir comezando con colaboracións xornalísticas. Chegaron a ser numerosos os artigos que publicou en distintos xornais ó longo da súa traxectoria.

Nos anos da posguerra vive en Quiroga, Incio e Caurel, circunstancia que o pon en coñecemento directo co rural galego que tanto lle ía aportar á súa narrativa.

Destaca como escritor de relatos e contos cunhas características peculiares que son: o humor, a forma de narrar coma se estivese falando; a temática de medo, misterio, telepatía, premonicións e todo tipo de fenómenos semellantes relacionados coa tradición galega amiga de contar contos nas longas noites de inverno.

As súas coleccións de relatos e contos son:

"A LUS DO CANDIL", "HISTORIAS QUE NINGUEN CRE",
"TERRA BRAVA" e "CONTOS DA NEBOA" e unha peza teatral
"PAUTO DO DEMO"

Morreu en Lugo no ano 1986.

Marcos
Jena Teljeiro

Alba
Esther

Marcos
Fernández

"limerik"

Trátase dun escritor,
un home de bo humor.

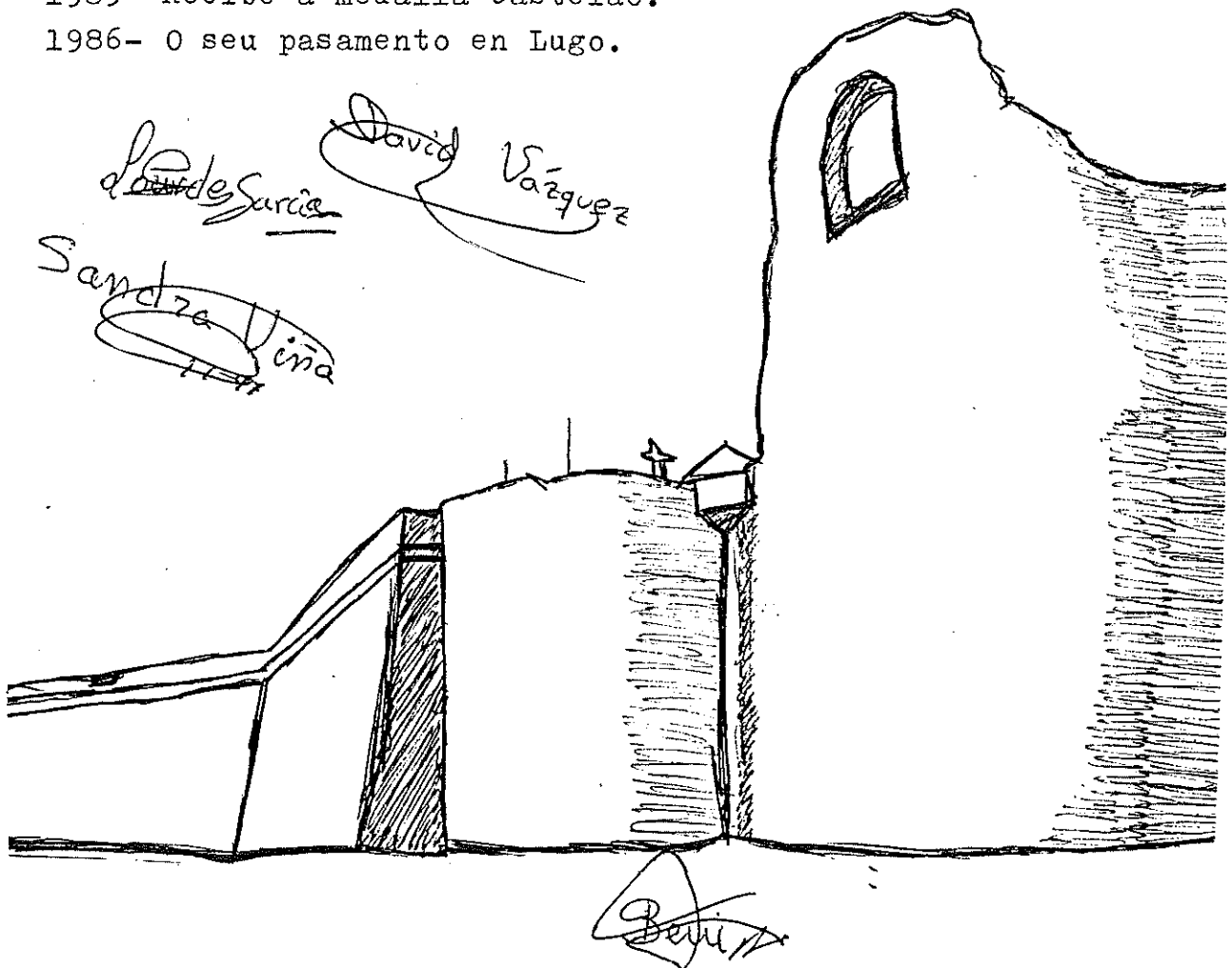
Famoso na literatura galega
da narrativa da posguerra.

¡Ai, que importante autor!

Alba *UR* *Esther P.V.*

DATAS IMPORTANTES NA BIOGRAFIA DE ANXO FOLE

- 1903- Nace en Lugo.
- 1928- Publica primeiro artigo periodístico "La Provincia".
- 1929- Publica segundo artigo en "El Progreso".
- 1930- Funda o semanario "Ahora".
- 1935- Entra no Partido Galeguista.
- 1940- Colabora en "Noche" e "Faro de Vigo".
- 1941- Marcha ás terras da montaña luguesa.
- 1953- Sae "A lus do candil".
- 1955- Publicase "Terra brava".
- 1957- Volve a "El Progreso".
- 1958- Publica "Pauto do demo".
- 1962- Entra na Real Academia Galega.
- 1970- Crea a famosa sección "Táboa Redonda" en "El Progreso".
- 1977- Pensión vitalicia da fundación "Barrié de la Maza".
- 1981- Publica "Historias que ninguén cre".
- 1983- Foi nomeado candidato ó premio Nobel.
- 1985- Recibe a medalla Castelao.
- 1986- O seu pasamento en Lugo.

Viaxe á Ría de Arousa

O mércores pola mañá
tivemos que madrugar,
estabamos moi ledos
porque íamos viaxar.

A mañá estaba chuviosa
e gíxose longo o camiño
porque o conductor
tivo que ir despaciño.

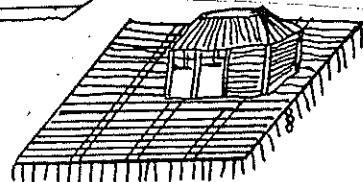
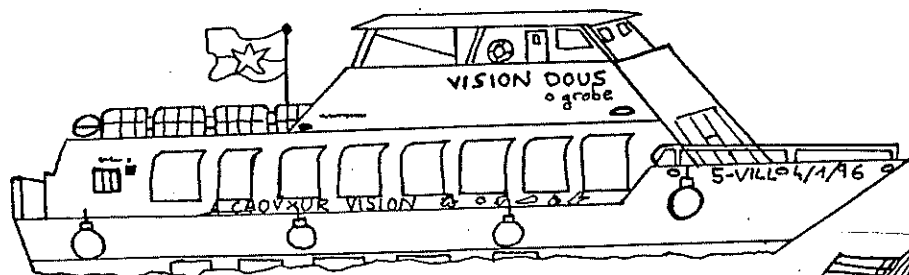
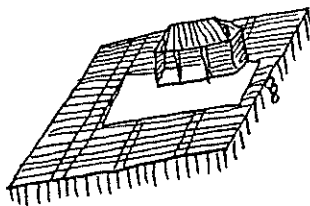
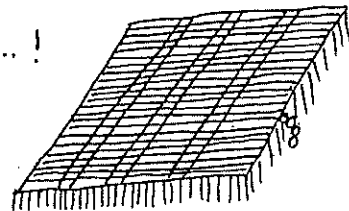
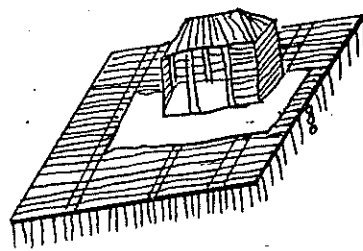
Montamos nun barco
chamado catamarán
no que aprendemos
algo máis sobre o mar.

¡Marabilloso o gondo mariño
peixes, pedrúas, algas, estrelas...!

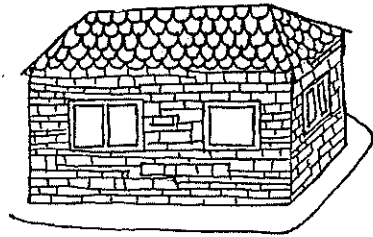
E sobre a superficie

¡Ai, cantas baleas!

Tamén nos levaron á Toxa,
unha illa pequena pero preciosa,
alí fomos comer
e moitos recordos puidemos traer.

Na cima dunha montaña
 estaba Siradella,
 un museo da natureza,
 ademais doutras cousas
 alí vimos a osamenta dunha balea;
 e divisábase unha paisaxe inmensa.
 Logo fomos cta Sanxenxo
 para tomar un refresco
 pois o día púxose bo
 e ata gacía calor.
 Despois de todo isto ver
 o bus volvemos coller
 e agónicos de moito cantar
 a Guntín chegamos sen nos decatarmos.
 Regresamos moi cansos
 pero non decepcionados
 e dámoslle as grazas ó Alcalde
 xa que esta excursión foi de balde;
 e ós profesores por nos acompañar
 porque moito os gixemos rabiar,
 pero a pesar de todo
 esperamos que nos volvan levar
 antes de este curso rematar.

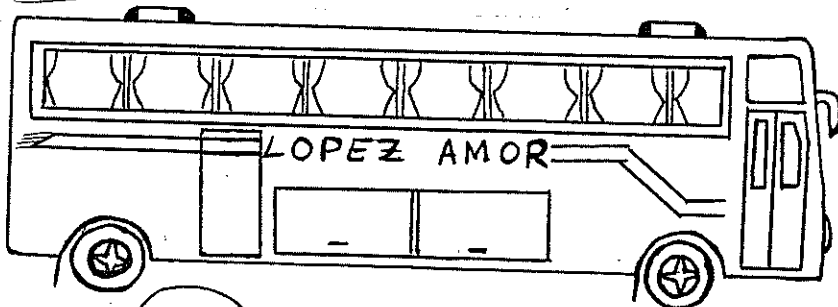

Mª Luisa V.G.

Lucas
Juares

Rocio Fedez

Paquel

Ilustradores: Bea

Paquel

OS MUIÑOS DE AUGA

Había 2 clases: os chamados "relos" que eran de varios veciños e tiñan asignados os días que lles tocaba moer a cada un; e as "aceñas" que eran industriais polo cal o muiñeiro percibía a maquiá, parte de gran que cobraba polo traballo.

Ambos estaban situados a carón dos ríos onde había un desnivel e facíase un canalón, no caso dos relos, para conducir a auga que chegaba con forza ata o rodicio, peza fundamental no movemento das pedras que trituraban o gran para saca-la fariña; e nas aceñas había ademáis un estanque de auga.

A xente viña ós muiños dende pobos lonxanos cos sacos no carro, nunha besta ou ó lombo se viña de cerca.

Constaban de dúas partes: unha laboral, é dicir, onde se moía e outra como vivenda; tamén había un alpendre adosado para resguarda-los carros, bestas, etc.

As pezas das que consta un muiño, ademáis do rodicio xa citado hai outras que son:

- Polón: peza de madeira ou ferro, vai do rodicio á madeixa e faina andar.
- Madeixa: fai andar á pedra de riba,
- Pedras: molturan, moen os grans.
- Traque: pechina que fai andar ós grans.
- Cisnidoira ou peneira: separa a fariña do farelo.
- Poleas: fan move-la cisnidoira.
- Arqueta: para almacena-la fariña antes de botala no saco.
- Moega: recipiente onde se botan os grans.
- Tiradeira: para poñe-lo muiño en movemento.
- Torno: para montar ou desmontar as pedras.
- Angarela: para montar unha pedra enriba doutra.
- Paletas: para recolle-la fariña da arqueta.
- Maquiós: recipientes de medida para cobrar.

Cada día van quedando menos muiños destes en funcionamento, polo feito de que a xente deixou de cocer e compra o pan, xa que agora os panadeiros chegan a tódolos lugares.

Todos aqueles que teñan un muiño deberíano restaurar, anque non fose para moer, senón como un recordo dos nosos antepasados. Non os podemos deixar acabar.

Veña, ¡¡¡ARRIBA CON ELES!!!

Traballo presentado por: Germán Vilela Coto, 1º ESO.

¿ Como se elabora o liño ?

1. Dende que a terra estea ben traballada (en abril) seméntase a liñaza.
2. En Maio, cando está a medio crías, móndanselle as herbas.
3. En Xuño, recollese. - 4. Quitaselle a semente con ripo.
5. Lévasse ó río e tense aí aproximadamente 15 días. - 6. Lávasse e téndese para que seque.
7. Mázase, cuns mazucos de madeira.
8. Fanse madas
9. Métese no forno cando estea algo quente.
10. Táscase - 11 - Ponse nunha roca e fiase cun fuso.
- 12 - Fanse marañas - 13 - Cócense - 14 - Clareanse
- 15 - Dóbase e fanse novelas - 16 - Urdense
- 17 - Lévasse ó tear - 18 - Fanse canelas para tupir.
- 19 - Técese.

VOCABULARIO

Liñaza: Semente do liño.

Aipo: Trozo de madeira que ten uns dentes na cima.

Madas: Feixes pequenos

Tascar: Quitar a casca e deixar só a fibra.

Maraña: Fios xuntos.

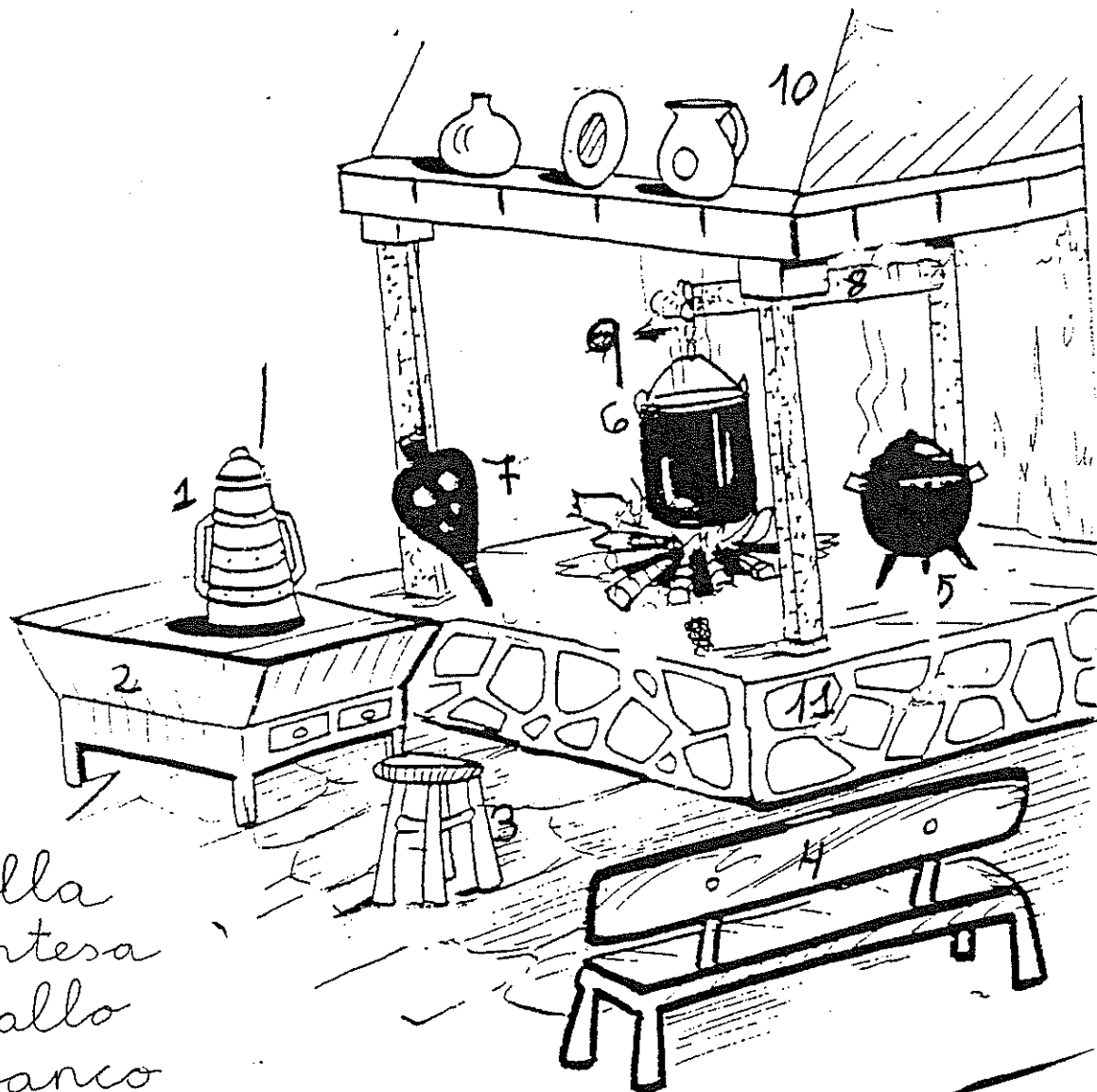
Canelas: Carrete que se mete na lanzadeira.

Lanzadeira: Aparello que se mete no tear para tupir.

 s^o de ESG.

Na Cozinha Vella

A cozinha é o lugar onde se preparan as comidas. Tamén nela facíanse os fiados ou fiandóns, nos longos noites do inverno, para fiar, parolar, cantar e tamén para xogar e as veces bailar o son do pandeiro.

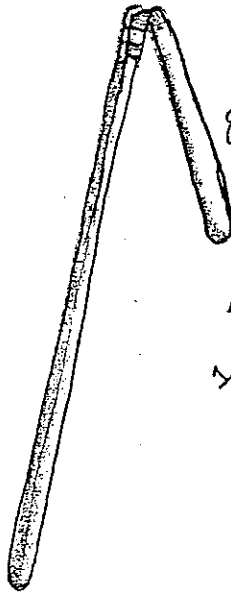

- 1 sella
- 2 artesa
- 3 tallo
- 4 banco
- 5 Pote
- 6 Caldeira
- 7 barquín
- 8 angarela ou burro
- 9 gramalleira
- 10 cambota
- 11 a lareira

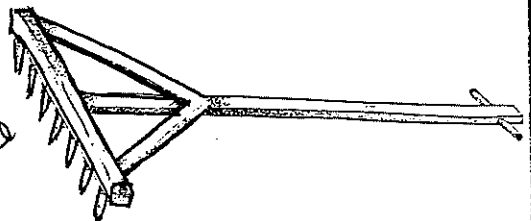
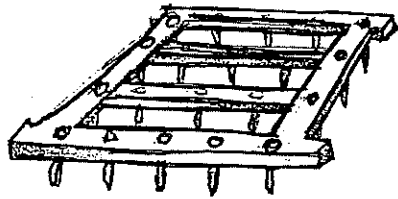
4º CURSO

TREBELLOS- AGRICOLAS

MALLO

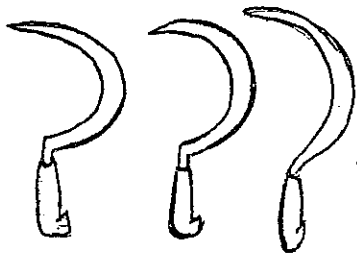
Empregase para debulla-los espigas ó bater nelas. É unha evolución do simple pau usado antigamente.

RASTO GRADE OU GRADA

(E)

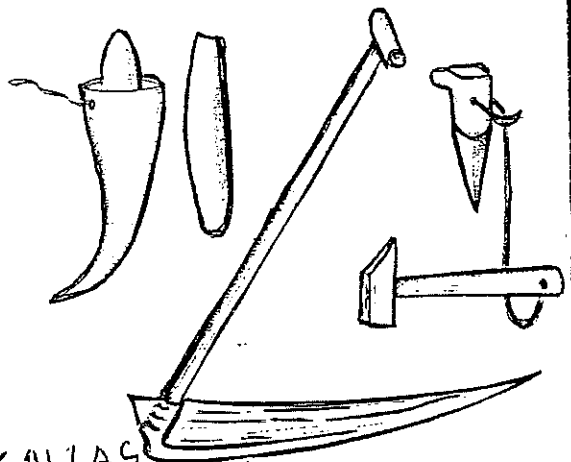
Serve para acharrar despois de arado o terras.

FOLLES FOUQUINOS

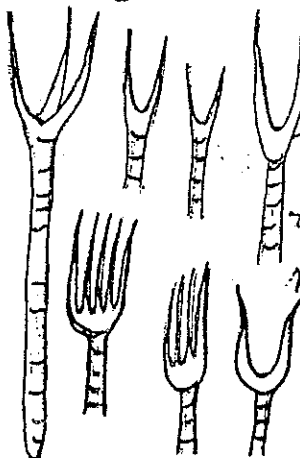
(E)

Empregados para cortar herba, cereais (foquiños) xestas, toxos, (foques).

FORCADA FORAUITA GALLAS

GADAIVA CORNO PEDRA FERROS

Trebellos para remexer e cargar palla, herba etc.

Empregase, para cortar herba. A "gadaiva" agúzase coa pedra. Para facer máis delgado o fio, "crabúñase" co foquiños.

Jose G. B.

Jose L. E.

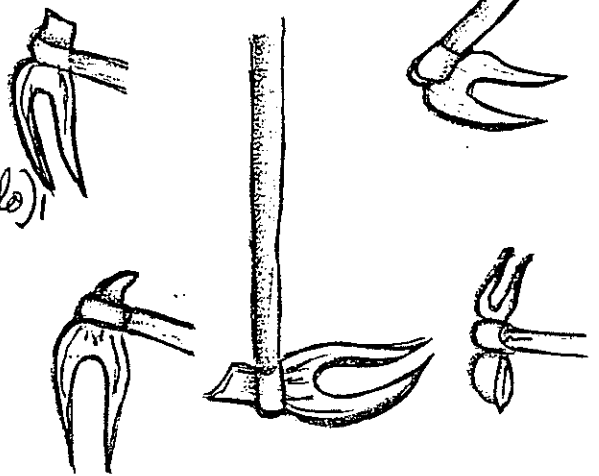
Alex

3º NIVEL

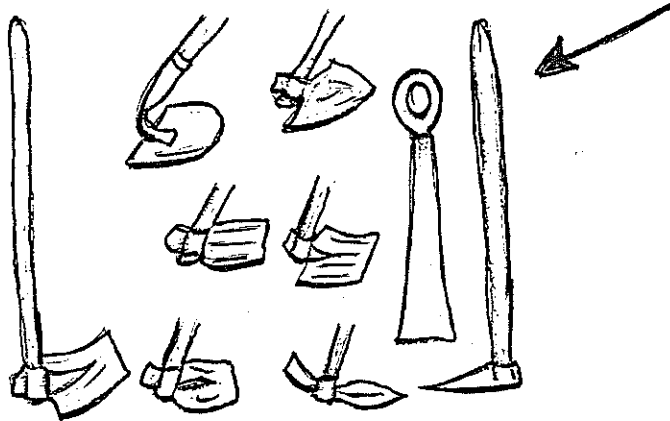
TREBELLOS AGRICOLAS

SACHO PICARANA RAÑO

Utilizados nos labores de escarda (racha do millo), manexo de esterco etc.

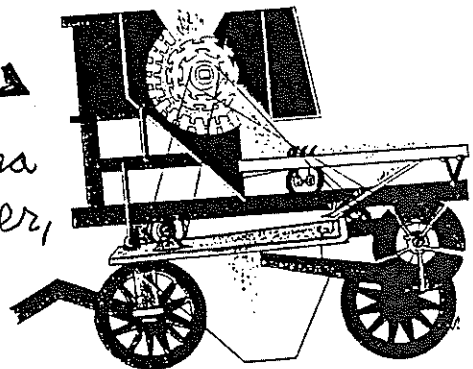
EIXADA AIXADA LEGÓN

Empregase para cavar, romper, cubrir e outros labores, segun en plena uso, poseen a seren dos dos máis antergos trebellos.

MAQUINA DE MALLAR DO S. XIX.

A debulladora ou máquina de mallar fixo desaparecer, coa súa aparición, os mullas.

Aló

José

Alex
3º NIVEL

O CARRO

Há poucos anos os nosos labregos facían todo o transporte co carro, tirado por bois ou vacas. Os antecedentes do carro remontáanse á Idade do Bronce.

Atópanse en Galicia diversas variantes do carro, presentando asimismo grande variedade os nomes das súas partes.

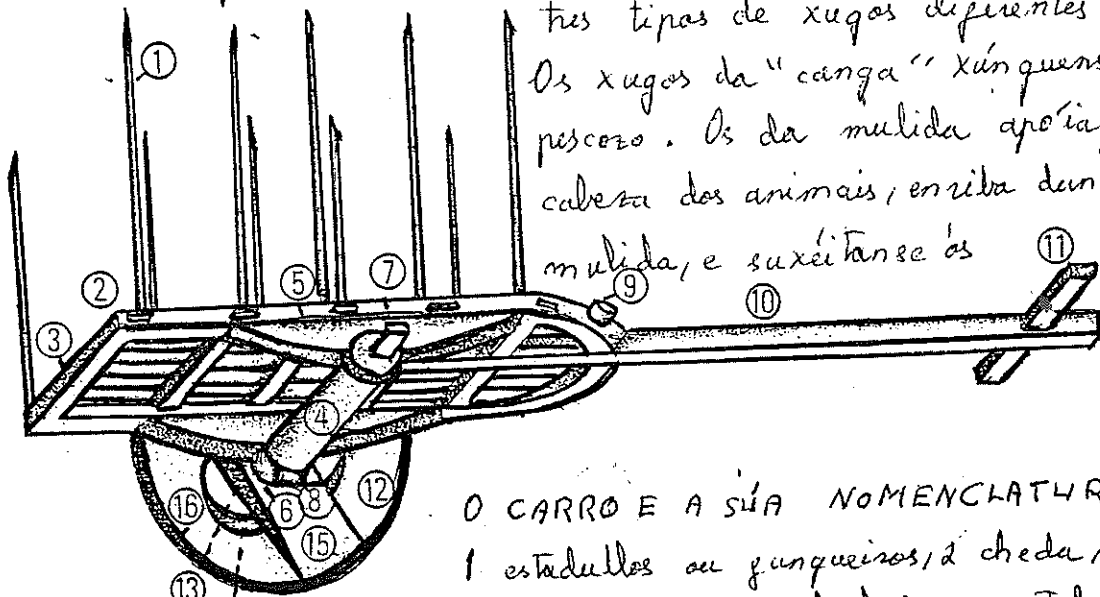
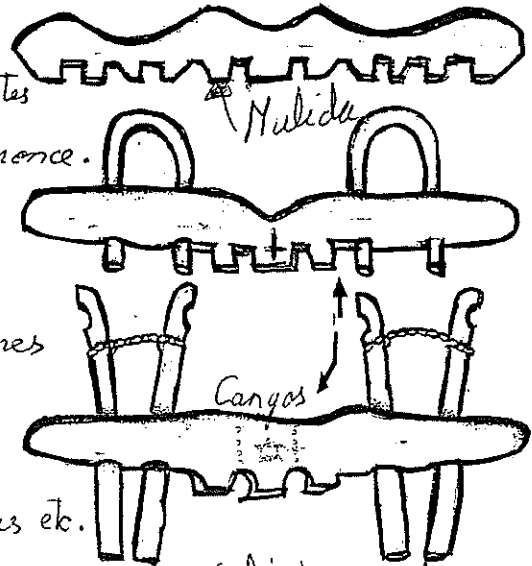
Úsase para o transporte da herba seca, palla, millo, remolacha patatas etc.

Para xunqui-lo gando emprégase en Galicia

tres tipos de xugos diferentes.

Os xugos da "canga" xúnquense ó pescoro. Os da mulida apoíanse na cabeza dos animais, enriba dunha mulida, e súxéitanse ós

XUGOS

O CARRO E A SÚA NOMENCLATURA:

1. estadullos ou funqueiros, 2. cheda, 3. soallo, 4. eixo, 5. chumaceira, 6. apelo doiras, 7. tufo, 8. cadea, 9. pecho, 10. cabezallo, 11. chavella, 12. camba, 13. ollal, 14. rella, 15. mion, 16. ferra.

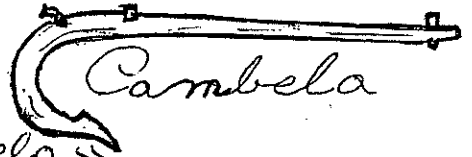
~~Amado~~
Beatriz

~~Lucía~~
Rodríguez
Cristina
Córpez

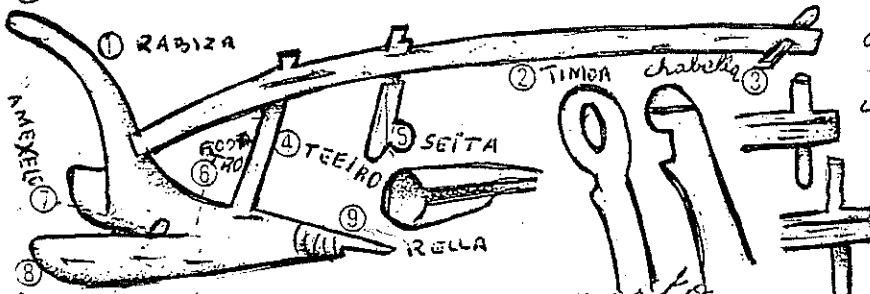
3º NIVEL

O ARADO

Unha das máis antigas formas de arado, o «aratum simplex» dos romanos, é a «cambela».

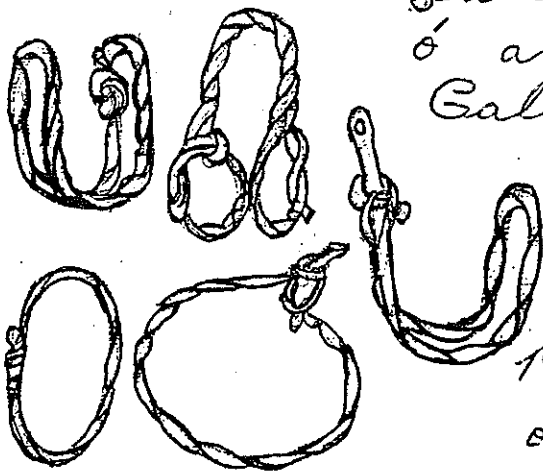
Feita aproveitando a curva natural dunha árbore á que se lle engadía unha «rella» de ferro, empregouse ata hai poucos anos nas montañas de Cebreiro, Azores e Courel para romper no monte.

Arado composto

O arado do tipo chamado romano, emprégase aínda nos nosos días para mover a terra.

Para xunqui-lo gando ó arado empréganse en Galicia os loros, as corves ou os vincallos.

Tamén existían o pau ou cadeas empregados para unir dúas xugadas ou para arrastrar a grade.

Josef.

Josef.

Josef Alex
3º NIVEL.

SOCIEDADE COOPERATIVA «MELLOCARLO»

A Sociedade Cooperativa Mellocarlo é unha cooperativa formada por seis mulleres de distintos lugares deste Concello que se dedican a coidar persoas enfermas en casas ou hospitais.

Esta cooperativa formouse no ano 1995 en febreiro. Para formala tiveron que facer antes un curso. Estas mulleres prestan o servizo as 24 horas do día; que entre elas fan turnos.

Este traballo consiste en acompañalos enfermos, estar con eles, levalos ó médico, se é necesario, facerlle-la comida e a limpeza. Tamén realizan traballos de limpeza en locais comerciais ou noutros organismos.

Gracias a este servizo, as persoas enfermas que non teñan quen as cuiden, ou non as poidan coidar, poderán ser atendidas por estas mulleres.

Ademais de prestar servizo á xente, estas persoas acadaron un posto de traballo, tan necesario nestes tempos.

Verónica Varela García 1º ESO.

IMPORTANTE ACHADO ARQUEOLÓXICO

O Museo provincial presentou unha estela funeraria atopada en Crecente, nunha finca da familia de Iván Carreira de 6º, na parroquia de S. Pedro da Mera. Está considerada como a peza máis importante deste tipo localizada no norte peninsular. A peza do século II, está adicada a unha muller indíxena de 25 anos que debeu chegar a Lugo dende o sur de Galicia atraída pola importancia da capital.

O achado deu pé a que se estudie a creación en Lugo dun Museo funerario.

noticias «noviñas» ...

- O meu papá foi operado se a Residencia. (MARTÍN).
- A miña mamá mancouse nun dedo co arado do tractor. (DIEGO)
- A min naceume un embaio e vaise chamar Álvaro. (RAQUEL)
- Os nenos de Guntín perderon cos de Antas por 4 a 1. (SALVADOR)
- Os nenos de Guntín perderon cos de Monterroso por 17 goles a 0 CALEX).
- O can de lúcia morreu a un neno que se chama Iván López. (SANDRA)
- A miña mamá traballa no Seminario de Lugo. (ÁLVARO)
- A mamá vai-me traer un biberón para o Nadal. (SIMÓN)

- Eu comeceira do depósito do purim e morri-me na casa (RUBÉN)
- O can do meu primo arañoume e mordeume na casa. (ALBA)
- O meu papá morreu e tivo que ir á Residencia (ANA TABOADA).
- A minha avó trouxo un ane con 5 patas. (LUÍS)
- O can grande de Fontelá matou o Pituzo de Casas (ANAV)
- Os meus primos caeron da bicicheta (EVA)
- Un día que estaba co-gando con Ana T. comei unha leura e tiven que ir á Residencia. (CARMENA)
- Os meus cans mataron o gato de Forca. (LUCÍA)

— NENAS E NENOS DE 5 ANOS —

(EDUCACIÓN INFANTIL)

"O saco dos disparates"

Eu teño un gato que
conta ata catro.

A remolacha estaba moi bo-
rracha.

A miña gorra fala coma
unha cotovia.

A Iván non lle gusta
o pan.

Teño un rato que pode co gato.

Vou no camiión rogando o ba-
lón.

1º curso

"OS NÓS OS ANIMAZ"

Os de segundo fixemos un librinho no que describimos - los animais da nosa casa. E aquí copiamos - las súas páxinas.

Eu son Isabel e teño un gato, que se chama Isidoro. É manso e cariñoso. É pequenino, de cor amarela e o nariz rosa claro. Bebe leite. Pilla ratos porque é listo.

Chámame Silvia.

Teño unha vaca que se chama Rubia, nunca me dá patadas.

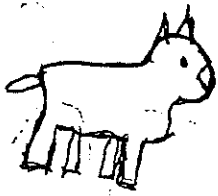
Un día soltouse da colleira e dixenlle:

«veña, para a corte?»

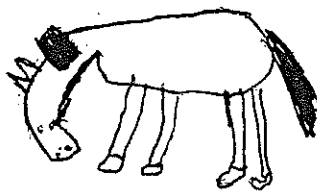
A vaca obedeceme e sempre lle quixen maito, maito.

Son Simón
 o meu can chámase
 Moro e a miña
 Cadela Edna | son
 coas vacas; están
 paxada e logo
 vai parir.

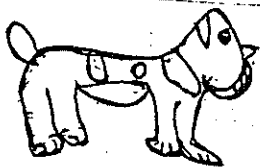
Eu son Diego. Teño unha
 besta e monto nela. Ten
 unha potriña, son bonitas.
 Come moito e tamén de
 andadura.
 Doulle moito de comer
 e vou con elas ó prado.
 Chámase Castaña

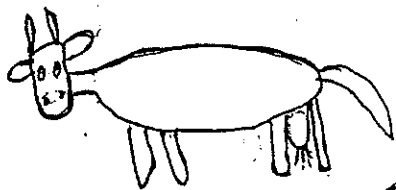
Son Beatriz Isabel. Eu
 teño cinco cans, o meu
 preferido é o máis peque-
 no. Chámase Puchi-Puli,
 e é moi bonito.

É de cor marrón, ten
 moito pelo. É moi trat-
 te.

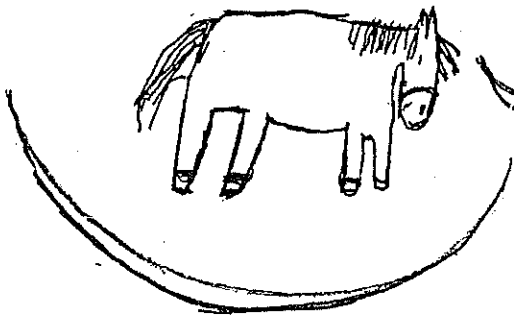
Cando vou de paseo sem-
 pre vén comigo, entra
 na casa e eu dígo-lle
 que eso non se pode facer
 e marcha. Cando saco
 a corda, corree detrás
 dela e xoga comigo.

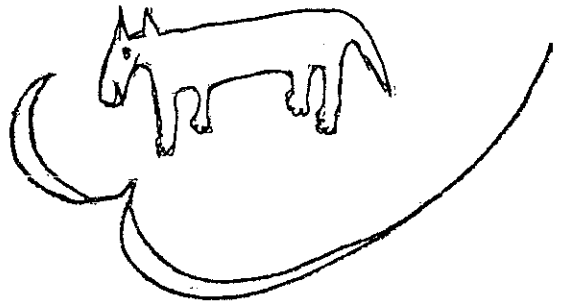
Eu son Pablo. Teño
 una vaca que se chama
 Mausí; é vella, tivo
 oito becerros desde que
 a viamos e temos que
 protelosa mamar non
 outras. É gorda e non
 corre.

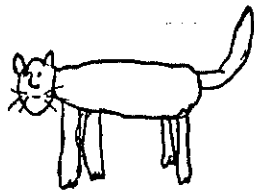
Eu son José Ramón.
 Teño unha lesta, estaba
 preñada, pero abortou
 é percherona máis ba-
 rita, de cor amarelo
 e marrón e nos patos
 ten un pouquiño branco
 Eu salto máis nela.

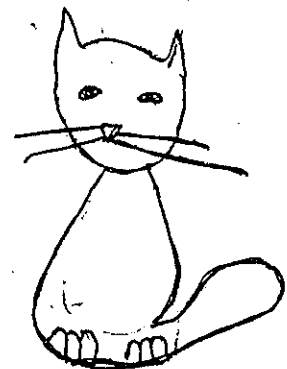
Son Adrián e teño
 un can que se chama
 Eobí. Gústalle xogar.
 É todos días me acom-
 paña á parada do
 autobús do colexio;
 tamén vai co meu
 arde coas vacas.

Chámome Luis. Un día
 eu ía correndo e o
 meu can colleume polas
 pernas e levoume arrastro
 e rachoume a camisa,
 era logando.
 Cando saio vén detrás
 de min, e tamén vai
 coas vacas. Cando
 sae o tractor súlese
 o remolque
 e levase andando
 e chega con ganas
 de comer.
 Corre detrás dos gatos.

Son Noelia
 O meu gato chámase
 Misuqui. Sempre anda
 detrás do papa. É
 para que o collan
 deitase e ponse coas
 patas para arriba, vén
 o papá, colleo e xoga
 con el.

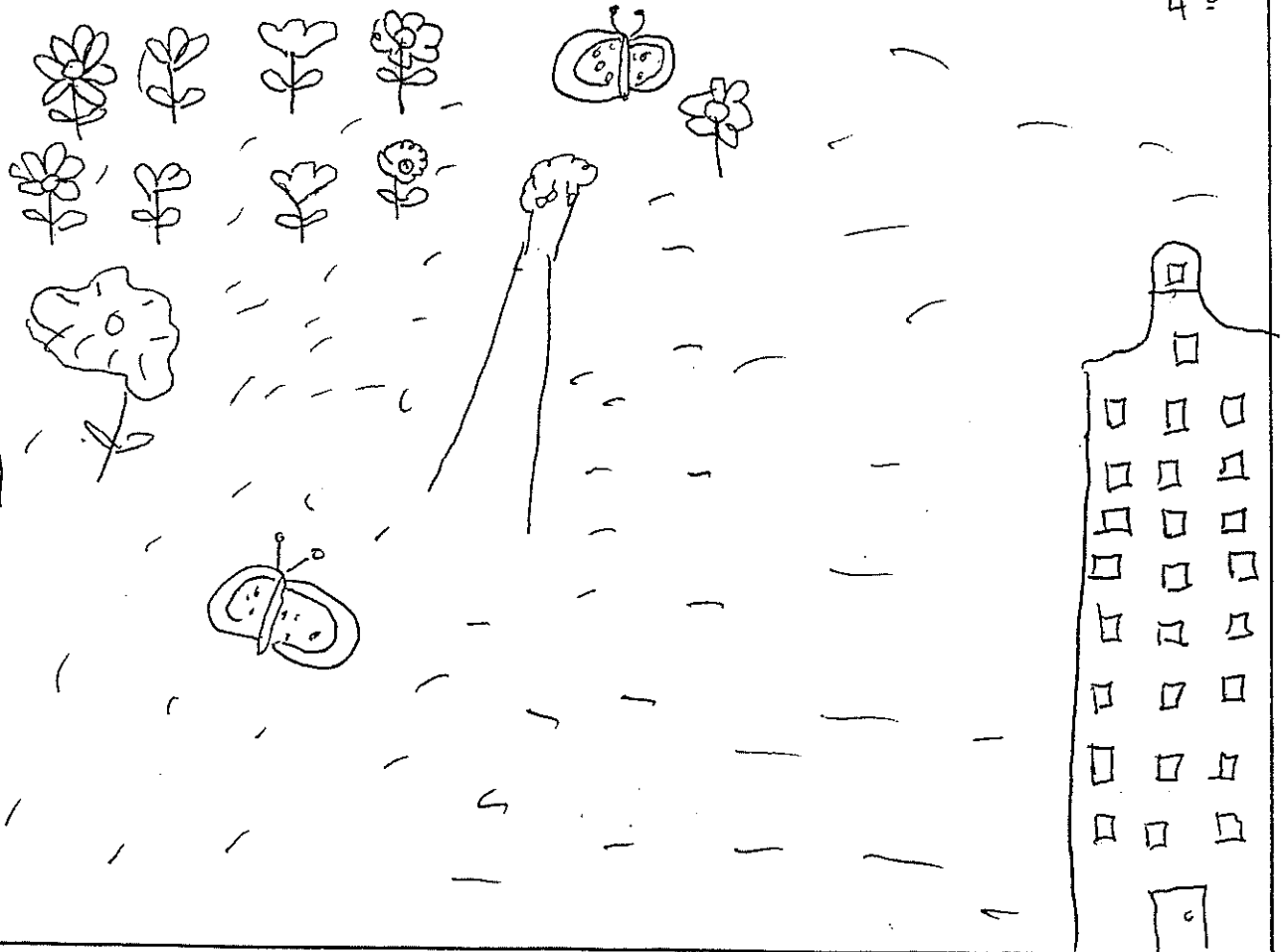

↳ Un campo de Rosas ↴

Pasei eu por onde un campo,
Repleto de flores "rojas"
As boboretas máis fermosas revolteaban sobre as rosas,
A máis fermosa delas subía a unha alta torre,
Torre de marfil bordada con ouro,
Tesouro fermoso para unha princesa,
Repleto de ocoias,
E moita moblería,
Alí a princesa miraba pra elas,
Co seu corazón cheo de emoción,
Disco con forte voz:
Nunca pensei que me namoraría,
e menos durr campo.

Cristina Rodríguez Andrade

4º

Q A M A

O amor é un sentimento
que se leiva moi dentro
no interior do corazón
Non se sabe como
nin tampouco cando
pero é algo que xorde
e non se pode olvidar.
Nace entre dúas persoas
que se empezan a amar,
sin ser por mal
non se poden separar.
Non te dáis conta
pero logo pasa
e pronto se vai.
O malo desto
é que ó final;
no teu corazón
queda unha ferida
que custa moito curar.
Parece imposible olvidar
mais co paso do tempo,
esquécese, e non se volve recordar.
Son cousas da vida
polas que todos
temos que pasar
fan danos, pero non se pode evitar.

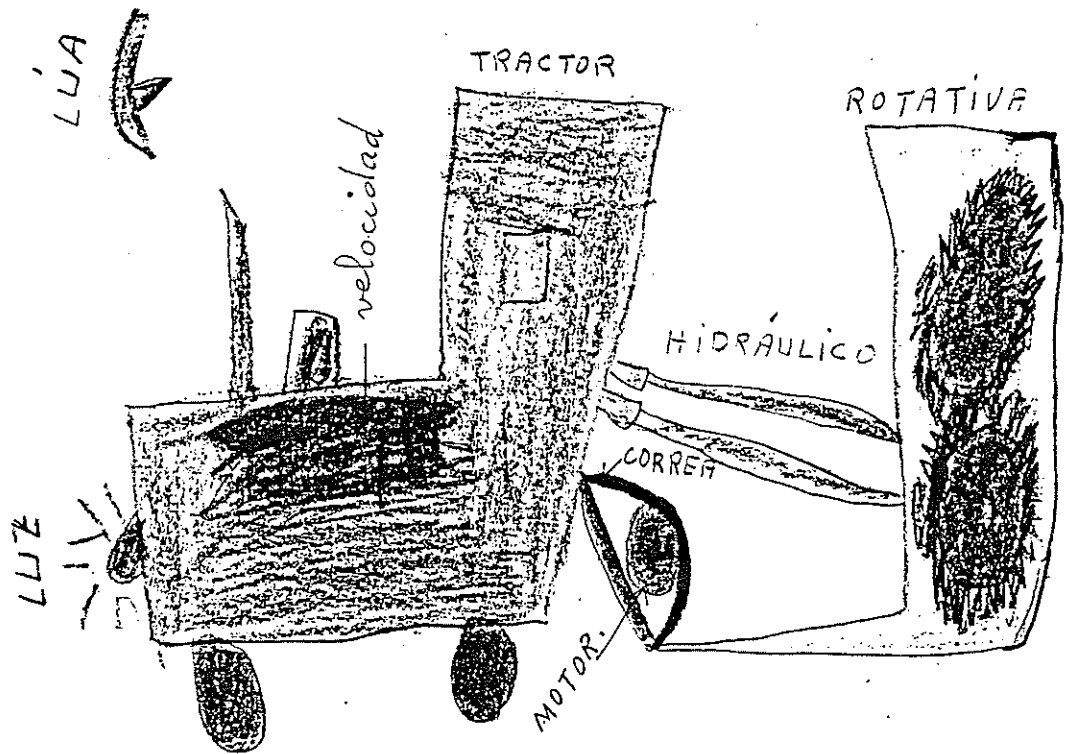
Pamela *Delavias*

EDUCACIÓN

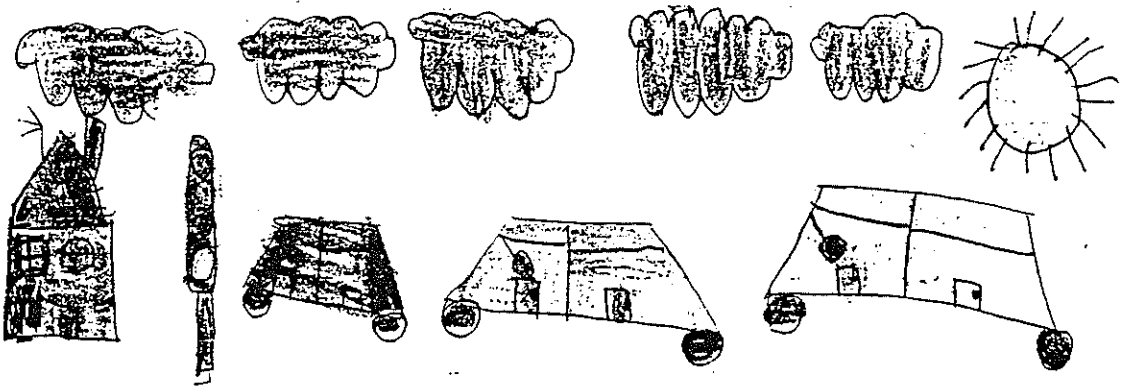
INFANTIL

4 AÑOS

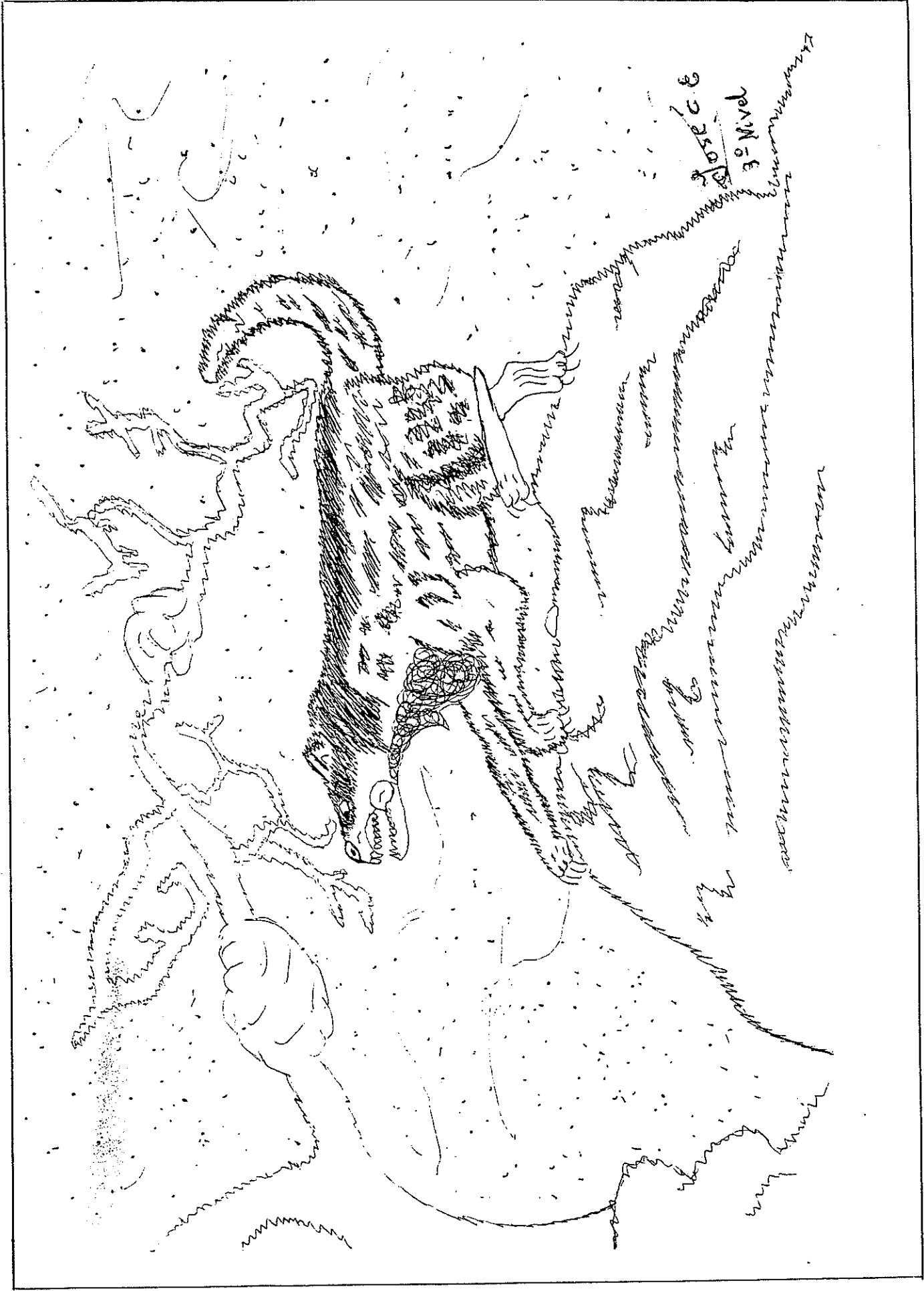
NOCHE

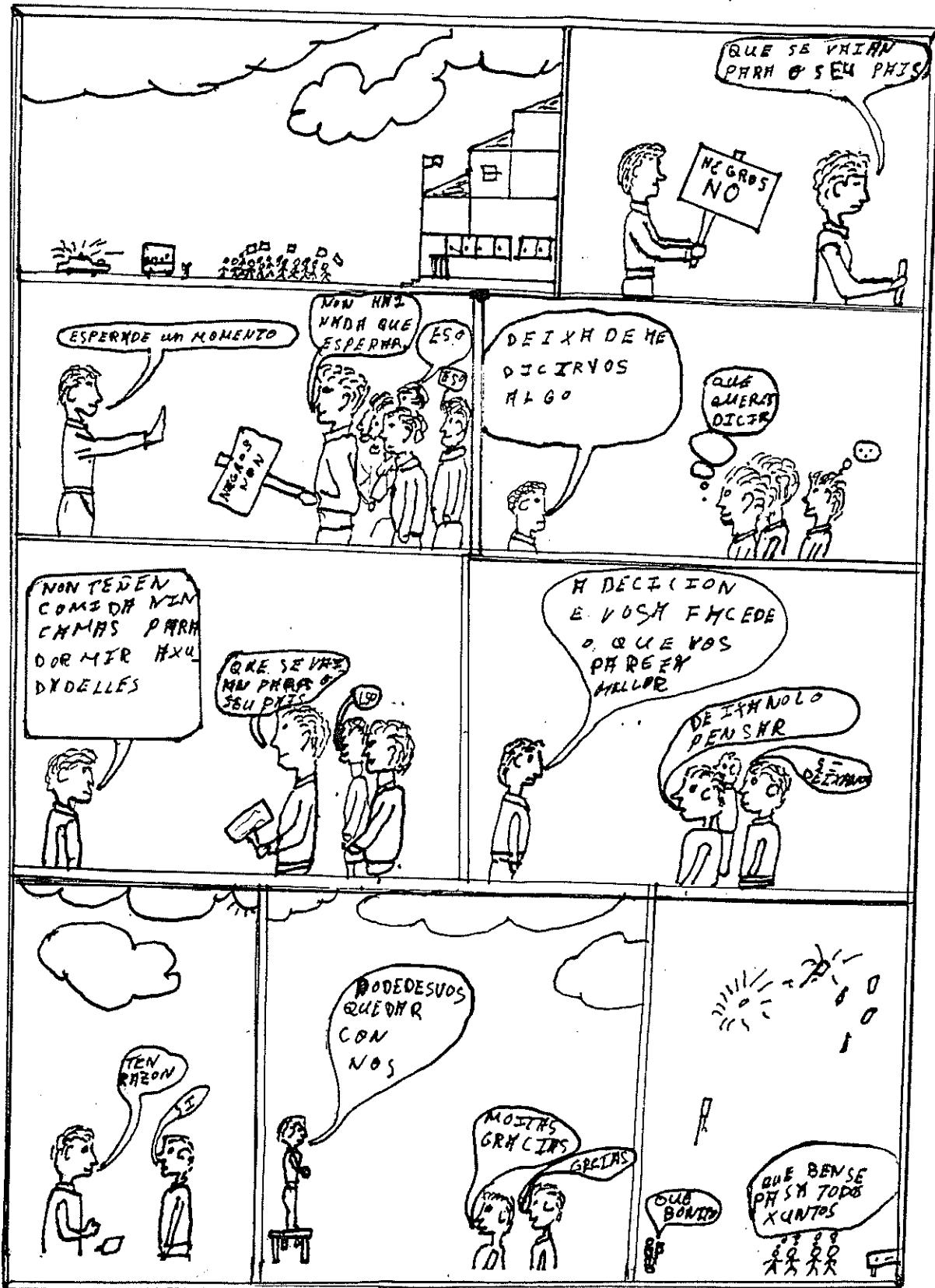
JOSÉ MANUEL PENIN

LAURA

A DISCRIMINACIÓN

Roberto Lamozores Alvarez 1º E.S.O.

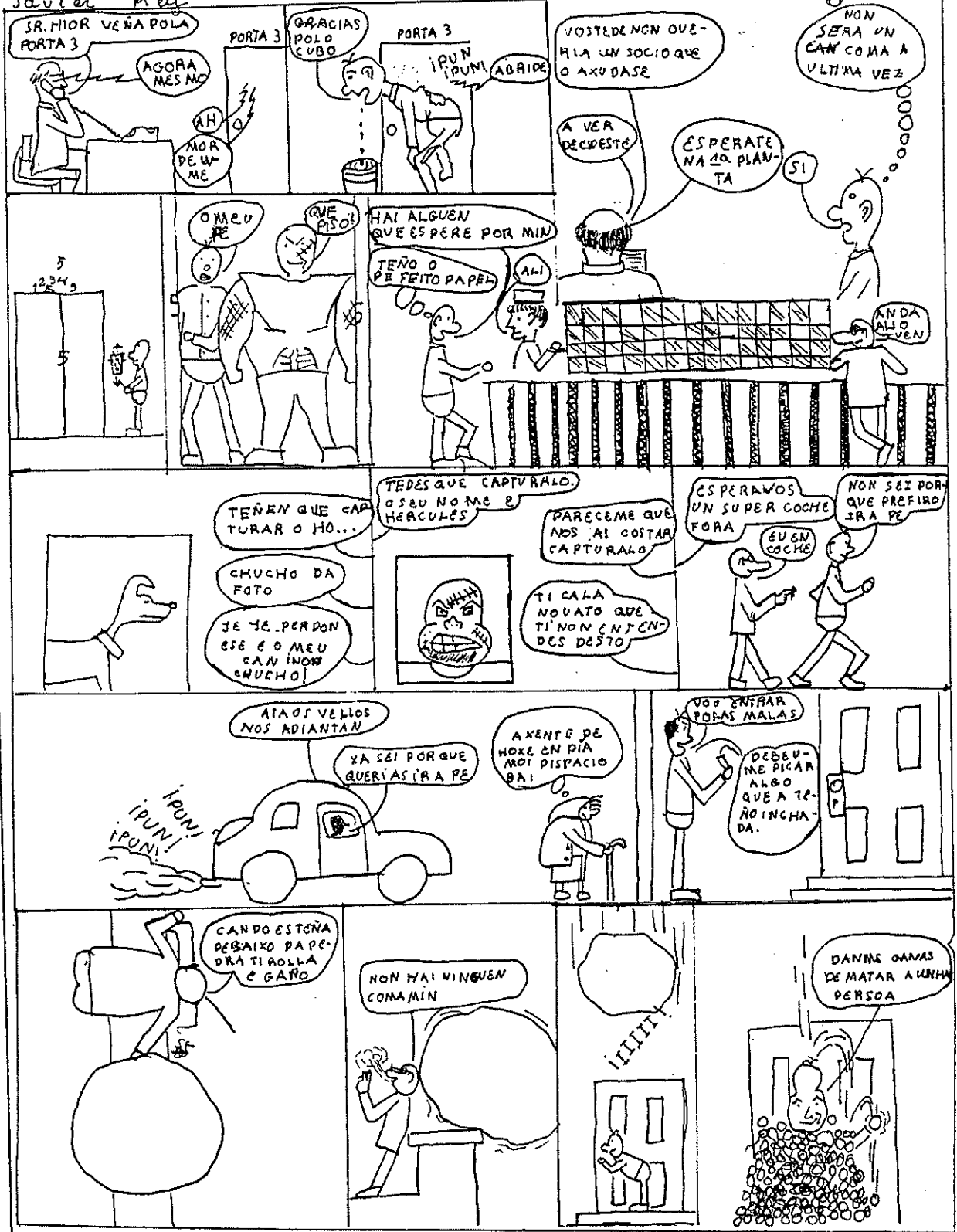
O DETECTIVE HIOR

1º ESO

Um socio mellor ca mim

Javier Rey

Carlos Rey

"Unha flor e unha abella"

Era unha vez unha abella. A abella vivía soa pero un día atopouse cunha flor e díxolle: - ¿Es miña amiga?

- Si.

Pero un día foille chupa-lo zume e díxolle: - Se me chupa-lo zume non son amiga túa.

- E que o teño que chupar porque teño que facer mel.

- ¿Para que? - Díxolle a flor.

- Para o xente pobre que non teña carne, nin pan, nin manteiga, nin patacas...

Noelia Pérez 2º de E.P.

O rato travieso

Era unha vez un rato travieso que sempre facía trastadas. Un día un señor estaba durmindo debaixo dunha árbore e o rato travieso tiroulle polo pelo e o señor moi enfadado levantouse e pegoulle co bastón. O rato pediulle perdón. Prometeulle que nunca máis o ía facer

Eva Fernández Castro 1º

A FLOR MÁXICA

Erase unha vez unha flor que estaba nun bosque. Naquel bosque xa había tempo que non existían outras flores. Estaba tanto o sol que xa non podía aguantar máis. Naqueseos tempos solo quedaban setas e algunhas follas que caían dos carballos.

Non sabía que comer e as súas follas estaban mustias ¡ Estaba tan aburrída! desexaba andar como a xente que pasaba por alí. Pero unha noite as cousas foron diferentes. Á mañá seguinte notouse máis lixeira e entón decatouse de que podía andar.

Desde aquela andaba pero unha noite cando durmía un meno atopouna e non como non sabía que a flor era máxica volveuna plantar. O día seguinte a flor non se podía mover estaba outra vez plantada; ela pensaba que todo fora un soño.

Unha nena que pasaba por alí colleu a flor e levou-la á súa avoa que a meteu nun floreira e dende aquela foi feliz porque tiña o necesario para vivir, e as súas amigas.

Silvia Rodríguez
2º ciclo 3º Nivel

AS ZOCAS MÁXICAS

Non hai moito tempo aínda, había un pobo pequeno pero cheo de alegría, onde tódolos domingos era festa. Non era moita cousa, pero era moi animado. As mozas bailaban muiñeiras e faciano moi ben, cos seus traxes, as zocas e todo o demáis. Menos unha rapaza, Uxía. A súa familia non tiña moitos cartos, e non lle podían comprar ningún traxe. Pero as zocas sí que as tiña, e eran moi bonitas.

Un domingo, despois da romaría, a pequena foi para casa, quedaba no medio do monte, e tivo que pasar por unha ponte de madeira vella. Na ponte había unha serpe. Uxía tiñalles moito medo, pero pasou coma se nada. Cando xa estaba do outro lado, a ponte comezou a moverse e caeu. A serpe quedou pendurada dunha corda. Uxía tiña moito medo, pero non podía deixar aquel animal alí colgado, e foi por ela. A serpe converteuse nun anxo e díxolle:

-Por axudarme vouche dar un meigallo. As túas zocas convertiranse nunhas zocas máxicas. Calquera cousa que desexes, farase realidade.

Uxía foi correndo para a casa, a contarlle ós seus pais, pero non a creron, dixeronlle: -Ti moito soñas, e se iso é verdade, que apareza aquí agora mesmo un pan de centeo. Uxía intentouno pero nada.

Así que foi correndo á ponte a falar co anxo e el díxolle:

-Perdoa Uxía, esquecínme de che dicir como funcionaban as zocas. Mira tes que dar catro toques coa parte de atrás da zoca e pedi-lo teu desexo, pero tes que ter moito cuidado porque se alguén te ve pedindo o teu desexo o meigallo das zocas desaparece.

Foi correndo para a casa e pediu que a súa familia nin a ningunha outra lles faltase de nada. Logo pediu un traxe de galega. O día seguinte cando foi bailar a xente preguntábase como lle poideron comprar o vestido a Uxía. Pero a máis estrañada era Carme, ela era unha envexosa e non lle gustou nada o que viu e decidiu seguir a Uxía ata descubri-lo que pasaba. Pasou un mes e a Carme o que lle estrañaba era que Uxía sempre tiña as zocas postas.

Un día Uxía ía formular outro desexo e Carme andaba por alí axexando. Uxía deu catro toques e dixo: "quero que os poderes das zocas desaparezan" e desapareceron porque Carme o viu. Uxía deixou as zocas encima da escaleira porque pensou que xa non tiñan uso. Carme colleunas e púxoas, deu catro toques e dixo: "quero ser a pequena máis rica do mundo", pero o desexo non se cumpriu e o anxo púxose diante e díxolle: "por curiosar e por colle-las cousas dos demáis mereces un castigo. Tes que dar unha volta ó mundo e facer cen boas accións senón serás castigada con mil azoutes que as zocas che darán"

Carme andou polo mundo adiñte facendo boas accións.

Colorín, colorado
este conto
xa é
rematado.

Hugo

O SEISCENTOS

Había nunha pequena aldea un home chamado Ramiro que tiña un 600 xa pedindo billete de camiño ó desguace. El era pobre e non tiña cartos para mercar outro, sen embargo, non se podía desfacer do seu vello coche polo cariño que lle tiña; non facía máis que dicir: ";Ai, meu 600 querido, nunca me podería separar de ti!".

Nun verán destes que quenta moito o sol, chegou ó pobo un rapaciño nun MERCEDES dos máis caros; que polo visto debía de haber pouco que sacara o carné, xa que aínda non se manexaba moi ben con el. Baixouse do coche e viu ó Ramiro co seu 600 e dixo con moita mofa: ";Que cazola!" Entón o Ramiro contestoulle moi serio, e os dous comezaron un debate interminable. Parecían Felipe e Aznar discutindo cousas referentes á política. O rapaz, chamado "O Sacristán", empezou a cansarse e díxolle: "Se non fose que son moi educado, collía e pinchábache unha roda." El moi cabreado retouno a un desafío. O acordo quedou así, de alí a tres días na curva do Carozo Vello.

E así foi; estaban Ramiro e maílo "Sacristán" acendendo os motores na saída. Tódolos veciños estaban alí para presenza-lo encontro. Un dos veciños deu a saída e o 600 e o Mercedes comezaron a correr.

Había unha gran diferenza. O Mercedes do "Sacristán" ía a fume de carozo, pero o 600 ía lento, Ramiro parecía lev-la cousa con calma. Para facer mofa del o Sacristán paraba cada pouco tempo no camiño marcado ata que chegara Ramiro.

Como é moi listo, Ramiro deuse de conta do xogo que lle facía, e entón meteuse por un camiño de cabras, xa que o seu coche era pequeno e collía por calquera sitio. O Sacristán canso de esperar co motor aceso, marchou camiño da meta todo confiado coa victoria. Pero...¿Cal non sería a súa sorpresa? O chegar viu que tódolos veciños levaban a hombros a Ramiro.

Entón decatouse do seu gran erro e escapou morto de vergoña sen que ninguén o vise.

Ramiro estivo máis orgulloso do seu 600 ca nunca.

...DEICA LOGO...

A profesora de 2º, Dona Mari, déixanos este ano xa que solicitou a xubilación anticipada. Ante este acontecemento, os que agora imos en 6º e fomos os seus alumnos en párvulos, fixémoslle unha pequena entrevista que a continuación podedes ler.

Pregunta: Sabemos que se vai xubilar este curso. ¿Pódenos deci-lo motivo?

Resposta: Levo moitos anos traballando e xa é hora de irme.

P: ¿Cantos anos estivo neste colexio?

R: 14 anos largos, pero agradables.

P: ¿Sempre estivo dando clase ós máis cativos?

R: Si, primeiro Educación Infantil e agora Educación Primaria.

P: ¿Sabería decirnos dalgunha anécdota que lle acontecese cos seus alumnos?

R: Pois sí. Un cativo de párvulos preguntoume se era nai ou avoa. Contestéille que era nai, pero o rapaz díxome que parecía unha avoa.

P: ¿Antes deste Colexio, estivo noutros?

R: En varios: Viveiro, Vilanova de Lourenzana e nun pobo de Baleira.

P: ¿Cal é o mellor recordo que se leva do Colexio?

R: Os nenos, aínda que ás veces co seu comportamento enfadáronme un pouco, nunca os olvidarei.

Ben, pois de parte de tódos os nosos compañeiros, reciba unha grande aperta.

Belén, Yolanda e Rafael.

Un recordo para tódolos compañeiros e
persoas coas que dalgún modo, tiveren re-
lación. A todos eles, a todos vos "meus nenos"
unha aperta.

Mari

ENTREVISTA A UN FUTBOLISTA EX-ALUMNO DESTE COLEXIO

-Para comezar complétano-la túa ficha:

-Nome e apelidos: -IVAN CAMPOS VAZQUEZ

-Lugar de nacemento: -GUNTIN.

-Idade: -17 ANOS.

-E agora imos coas preguntas. ¿En que equipo xogas e canto tempo levas aí?

-NO LUGO. 5 ANOS.

-¿Cando empezaches a xogar ó fútbol e onde?

-OS 12 ANOS. NO LUGO.

-Iso quere dicir que aínda estabas no Colexio cando comezaches en serio ¿Como fuches parar a ese equipo?

-MEDIANTE UNHA PROBA QUE ME FIXERON.

-¿Levoute alguén ou viñéronte buscar?

-FUN EU, CHAMARONME E FUN.

-Fioche difícil chegar a onde estás?

-BAH...NON, NON FOI MOI DIFICIL.

-Coa experiencia que ti tes ¿paréceche que calquera bon xogador do noso Colexio ou doutro do rural pasa a xogar no Lugo?

-SI, HAI QUEN PODE CHEGAR.

-¿Que lles aconsellarías a rapaces que empezan a xogar?

-QUE SE PRESENTASEN A UNHA PROBA.

-¿Cantas horas entrenas ó día?

-2 ou 3.

-¿Eche posible compaxina-los estudos co fútbol?

-SI.

-Volvendo ó teu equipo ¿En que posto vai na liga?

-XA ACABOU E QUEDAMOS POLA METADE DA TABOA.

+¿Cantos goles metiches na liga desta tempada?

-3.

-¿De que xogas?

-NO CENTRO DO CAMPO.

-¿En que pensas antes dun partido?

-EN GAÑAR.

-¿Tes confianza en ti coma para chegar a 1ª división?

-SI.

-Xogando no Lugo e destacando ¿é fácil chegar a un equipo coma o Real Madrid?

-NON, NON E FACIL.

-¿En que equipo español che gustaría xogar?

-NO BARCELONA.

-¿E do estranxeiro?

-NON. EN NINGUN.

-¿Quen é o teu ídolo?

-RONALDO.

-¿Quen é o teu representante?

-NON TEÑO, PERO A VER SE O ENCONTRO.

-¿Que tal o tema económico?

-BEN. NUNCA ME PAGAN...

-¿Tes medo de sufrir unha lesión que te deixe fóra do fútbol?

-SI.

-¿Deixaría-la familia polo fútbol? Entendemos por deixala ter que irte a vivir a outra parte?

-SI.

-¿Xogaches noutros equipos?

-NON.

-¿Tiveches ofertas doutros equipos?

-ALGUNHAS.

-O estar onde estás ¿Axúdache a ligar coas rapazas?

-NON.

-¿Tes moitas "fans" ?

-NON.

-¿Que che gustaría ser despois de futbolista?

-NON SEI AINDA.

-Se poideses comezar de novo outra vez ¿recorrería-los mesmos camiños?

-SI.

-Moitas gracias. Desexámosche éxito e moita sorte.

Preguntas: 8º curso.

Entrevista: Héctor e Ainara.

OUTRAS ACTIVIDADES

Este ano no C.P Guntín con pequenos e pequenas dos diferentes cursos, formouse un grupo de teatro. Ata agora nunca houbera un grupo así, que actuara en todas as celebracións. Anteriormente os profesores facían pequenas obras.

Este grupo conta cun profesor especializado en arte dramático chamado Ismael.

Este Nadal, representáronse diversas obras como por exemplo "O pincel máxico", e "Dende o corazón do bosque". As actuacións estiveron animadas polos pasases Guipín e Birba, (Alumnas do centro). Estas obras acadaron moito éxito, tanto que no mes de Xaneiro foron repetidas nunha sesión de noite para que os pais, familiares e veciños puidesen ver esta maravilla.

Neste momento estáñse a ensaiar obras coma "A farsa das bocas" e outras como motivo de conmemoración das letras Galegas e Fin de curso.

Esperamos que pais, avós, irmáns e alumnos asistan a esta espectacular representación.

Ademais destas clases de teatro hai outras de música, dirixidas por unha profesora chamada Pili.

A estas clases van unha serie de alumnos dos cales, algúns foron elixidos para ir a televisión de Lugo.

Polo Nadal cantaron villancicos e fixeron boas actuacións. Tamén participou este grupo nun recital organizado polo Concello: "Guntín canta o neno", que tivo lugar na Igrexa de Guntín en Nadal.

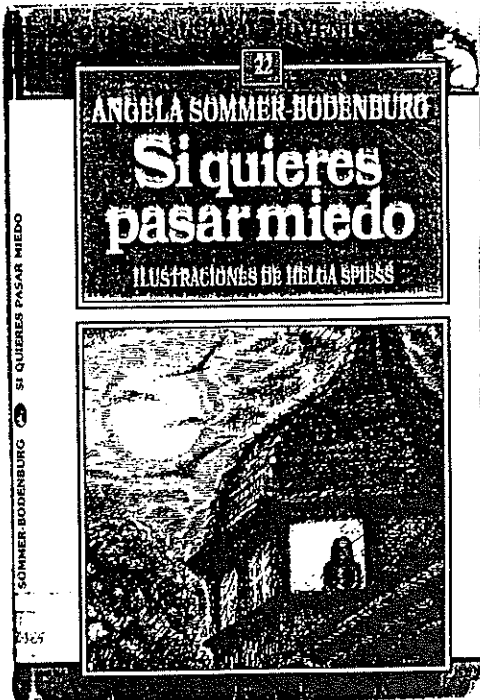
Neste momento están ensaiando actuacións con instrumentos para o día das letras galegas.

Silvia

Ismael

Pili

NARRATIVA XUVENIL

AUTOR: Angela Sommer - Bodenburg
ILUSTRACIONES: Helga Spiess
EDITORIAL: Austral Juvenil
EDICIÓN: 1988

Florian é un neno que está enfermo e moi aburrido. Entón para evitalo pídelle ós seus pais e a súa avoa que lle conten historias de medo. Algunhas delas son a de Bárbara, a nena

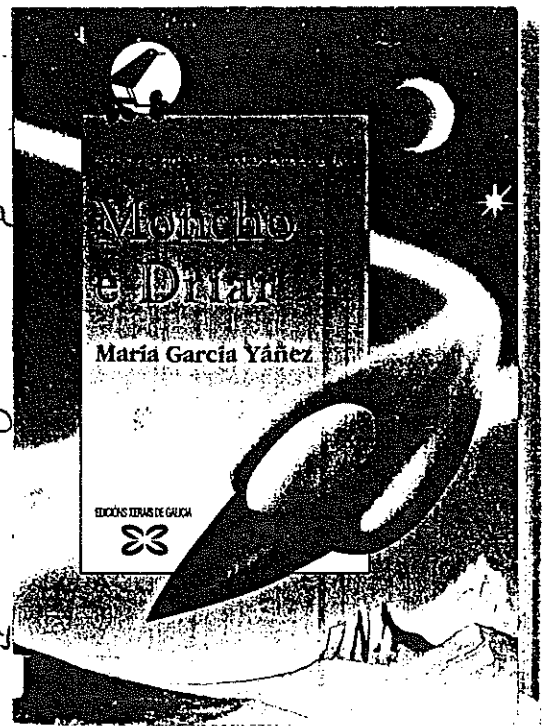
pantasma; Harry o neno vampiro que mata os seus pais, Wolfgang, o neno lobo, etc.

É un libro que vos recomendo, porque é súper interesante.

Sonia García

Moncho vive no ano 1985 en Galicia. Driar vive no ano 5045. Un día, Driar cunha máquina do tempo construída no seu mundo atopa a Moncho e fanse amigos.

Cando Moncho ten que voltara á súa casa, para non deixa-lo seu novo amigo, contalle todo o seu pai e, chegando a resolver os problemas de adaptar a Driar, Moncho agora ten un irmán.

Tania M^o Rodríguez

COMPETICIÓN DEPORTIVAS

RESUME DO QUE FOI ESTE ANO NO DEPORTE ESCOLAR realizado polos alumnos nas diferentes competicións. En campo a través intentaron chegar á medalla aínda que foron poucos os que o conseguiron.

En partidos loubos cara e cruz:

Por unha parte os equipos de fútbol e baloncesto (Infantil feminino e masculino) loitaron polo título.

E por outra os equipos de fútbol (Alevín e Benxamín) acabaron na parte baixa da táboa sin poder vencer.

E xa para rematar falamos de atletismo:

Houbo 2 probas clasificatorias para a final provincial que nos levará os campións galegos, onde nos encontraremos os 8 mellores atletas de Galicia en cada proba.

PX - partidos xogados

GF - goles a favor

PG - partidos gañados

GC - goles en contra

PE - partidos empatados

CF - canastas a favor

PP - partidos perdidos

CC - canastas en contra

PTS - puntos

	PX	PG	PE	PP	GF	GC	PTS
MONTERROSO 2	5	5	0	0	41	10	15
MONTERROSO 1	5	4	0	1	27	10	12
TABORDA	5	3	0	2	21	13	9
FRIOL	5	2	0	3	16	27	6
ANTAS DE ULLA	5	1	0	4	17	16	3
GUNTÍN	5	0	0	5	5	41	0

CATEGORIA :
BENXAMÍN

DEPORTE :
FÚTBOL SALA

	PX	PG	PE	PP	GF	GC	PTS
PALAS DE REI	8	7	0	1	49	18	21
MONTERROSO A	8	5	1	2	43	20	16
TABOADA	8	5	1	2	42	25	16
ANTAS DE ULLA	6	3	0	3	25	21	9
MONTERROSO 2	6	2	0	4	16	23	6
GUNTIN	6	1	0	5	7	36	3
FRIOL	6	0	0	6	6	40	0

CATEGORÍA:
ALEVÍN

DEPORTE:
FÚTBOL SALA

CATEGORÍA:
INFANTIL FEMENINO
DEPORTE:
BALONCESTO

	PX	PG	PE	PP	CF	CC	PTS
GUNTIN	1	1	0	0	39	8	3
MONTERROSO A	1	0	0	1	8	39	0

	PX	PG	PE	PP	GF	GC	PTS
GUNTIN	3	3	0	0	8	1	9
PALAS DE REI	3	2	0	1	12	2	6
TABOADA	3	0	1	2	1	5	1
FRIOL	3	0	1	2	3	16	1

CATEGORÍA:
INFANTIL FEMENINO

DEPORTE:
FÚTBOL SALA

CATEGORÍA:
INFANTIL MASCULINO
DEPORTE:
BALONCESTO

	PX	PG	PE	PP	CF	CC	PTS
MONTERROSO A	2	2	0	0	33	12	6
TABOADA	2	1	0	1	21	22	3
GUNTIN	2	0	0	2	11	31	0

CATEGORÍA:
INFANTIL MASCULINO

DEPORTE:
FÚTBOL SALA

	PX	PG	PE	PP	GF	GC	PTS
TABOADA	7	6	0	1	35	14	18
GUNTIN	7	5	0	2	41	19	15
ANTAS DE ULLA	6	3	2	1	30	21	11
MONTERROSO 2	6	3	1	2	22	24	10
MONTERROSO A	6	2	1	3	20	26	7
FRIOL	6	1	0	5	12	29	3
PALAS DE REI	6	0	0	6	12	37	0

ATLETISMO 97.

CAMPEONATO PROVINCIAL :

• PRIMEIROS POSTOS :

Isabel Basadre Pérez, en lanzamiento de peso e disco, 8º

David Vázquez Blanco, en lanzamiento de Xavalina, 8º

• SEGUNDOS POSTOS :

Ma del Carmen Fernández Castro, en lanzamiento de peso, 5º

David Vázquez Blanco, en lanzamiento de peso, 8º

Méctor Carreira Santoalla, en 150 m., 8º

• TERCEIROS POSTOS :

Pablo López Mourenza, en lanzamiento de disco, 8º

Méctor Carreira Santoalla, en 80 m., 8º

Sonia Rodríguez Miragaya, en lanzamiento de disco, 8º

Sonia García Avelairas, en lanzamiento de peso, 6º

Marcos Zolle Castro, en salto de altura, 1º E.S.O.

Verónica Varela García, en 80 m., 1º E.S.O.

TROFEOS E RÉCORDS CONSEGUIDOS

• TROFEOS :

Campo através 2º posto, provincial (Infantil Femenino).

Baloncesto, 1º posto na Zona, 3º posto Provincial (Infantil Femenino).

Fútbol Sala, 1º posto na Zona, os Provinciais están en Xogo (Infantil Fem.)

• RÉCORDS :

Isabel Basadre Pérez, lanzamiento de peso (11'91) e en lanzamiento de disco (34'20), 8º.

~~Sonia Rodríguez M~~

FEITO POR:

~~Isabel Basadre Pérez~~

PÁXINA DE HUMOR

Algúns nomes dos ministros xaponeses:

M.de Sanidade e Consumo:NIKOMO NIKAGO

M. de Traballo:NIKITO NIPONGO

M.de Asuntos Exteriores:DAKOSA TODIDA

M. de Facenda:MIKEDO KONTODO

M.de Información:NISELO KEPASA

Xeneral Xefe das Forzas Aéreas:SIKAIGO MIMATO

-Entre dous tolos:

-A ver se adiviñas o que teño na man.

-Un elefante.

-Non vale,víchelo.

-Doutor,doutor,séntome mal.

-Pois séntese ben.

-Escoite,¿gústalle os touros?

-Si.

-Pois ten o mesmo gusto que as vacas

Van dúas serpes polo monte e unha dille a outra:

-¿A que non sabes que animal da máis voltas ó morrer?

-O polo asado.

-¿Somos venenosas?

-Non o sei,¿por que?

-Porque mordín a lingua.

-¿Porque as mulleres de Lepe levan a man enriba dos ollos?

-Porque este ano lévase a sombra de ollos.

-¿Porque lle fas ese agasallo tan espléndido ó doutor?

-pregunta un amigo a outro.

-É que él asistiu a miña sogra e eu son moi agradecido.

-¿Curouna?

-Non,morreu.

-¿A que non sabes como sale unha vaca dun pozo?

-Mollada.

-Nunca olvidarei a última frase do meu pai:

-¡Paco,non mova-lo andamio...!

-Unha cerdiña a sús nai:

-¡Nai,nai!¿Porque teño un buraco no cú.

-¿Sabedes como deixar intrigado a un porco?

-Mañá cho digo.

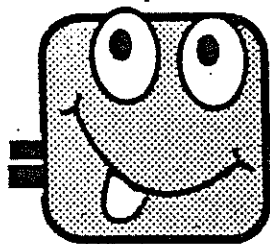
-Porque se o tiveras na espalda serías unha hucha.

-¿Canto costa o autobús?

-95 pesetas.

-Báixense todos que o vou mercar.

6º curso

chistes

Un home busca muller
empeñouse en que tiña
que ser negra.

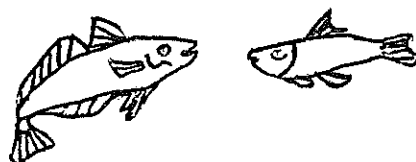
É Por que ten que ser
negra, se hai moitas
blancas e guapas?

- Estou de leite...

Atópanse dous peixes:

- Hola ¿que fai teu pai?

- Nada...

Un interno chera no
patio do cárcere. Un
compañeiro preguntalle
o por que:

- E que me botaron
40 anos.

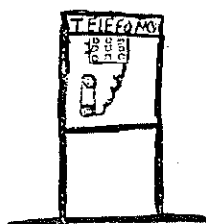
- Non home, non ti non
tés máis de 20.

Antón pregunta
- ¿Que hora leras?

- As dez menos dez.

- Sogo non leras ningunha

5º E. PRIMARIA

Xan quere chamar a un restaurante.
Contéstalle dun manicomio.

Xan pregunta:

- d'én centolos?

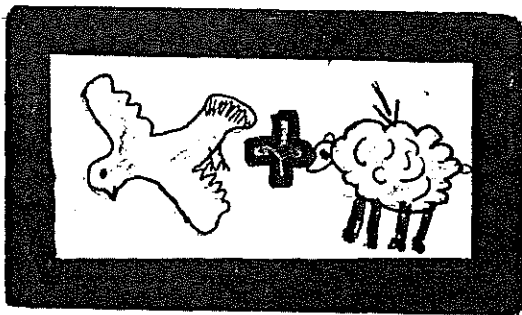
- Non, temos miles.

PASATEMPOS

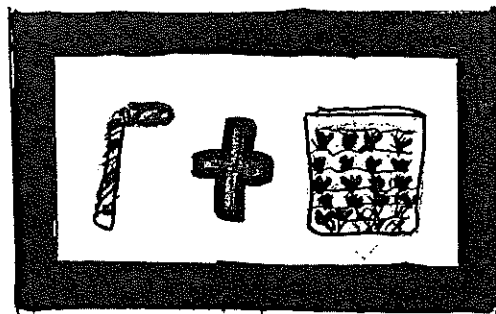
Atopa 6 nomes referentes a nosa localidade

G	O	M	E	L	L	E	I	H	U
R	U	D	E	O	U	O	N	A	O
V	V	I	A	O	H	O	E	S	A
I	N	T	U	S	O	L	H	A	R
L	I	T	F	L	L	U	O	A	I
A	T	U	M	E	V	V	E	R	E
M	N	N	M	H	R	K	F	U	R
E	U	O	O	T	Q	R	S	R	R
A	G	R	O	L	O	S	O	H	E
N	L	O	U	S	A	D	A	I	F

RESOLVE:

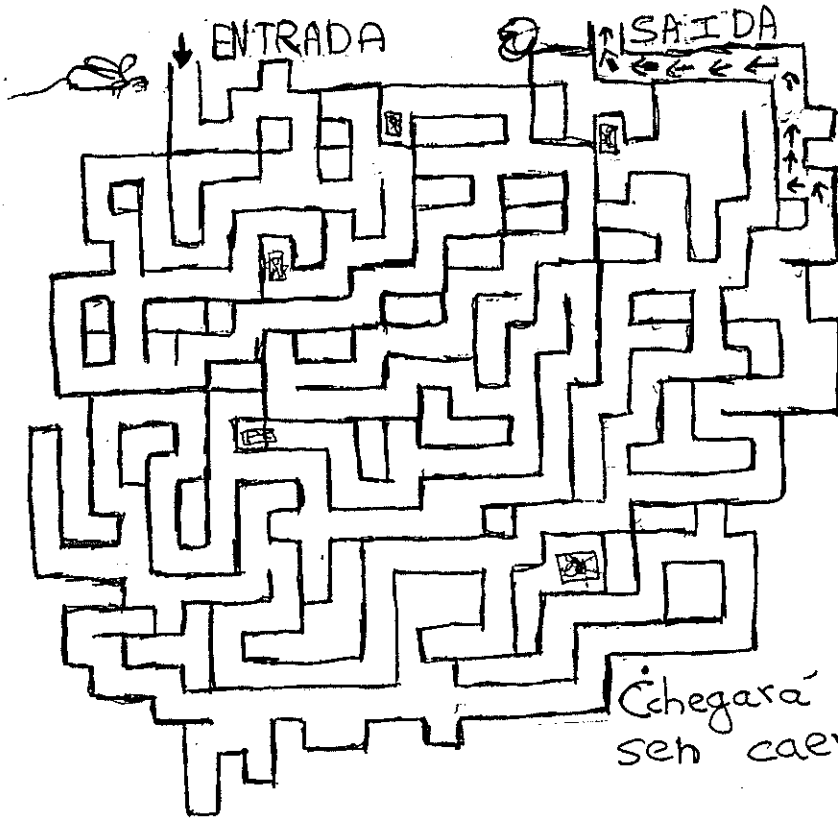
Nome de froita

Fai referencia a palla

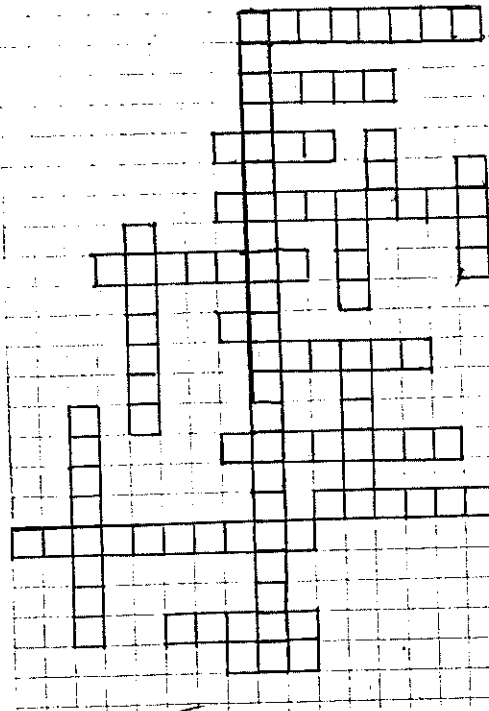
Fago

PASATEMPOS

Juan Carlos

¿Chegará o rato ó queixo sen caer nas trampas?

Coloca as palabras no lugar correspondente.

- 22 ESTERNO CLEDO-MASTOIDEO
- 10 TERREMOTOS HOLOCAUSTO
- 8 ELEFANTE
- 4 CRUZ MACARENA
- CAMA CANTANTE
- ATUN
- 7 VALVULA
- 3 RIA CAMIONS
- NON
- 6 GALEGO
- 2 SI ROMANA DIARIO
- 5 TELL A FIDEO

Jesus

Luis López Herra

Nós os de octavo

querémonos despedir
aínda que nos custe traballo
de aquí á nos ir ó fin.

Botaremos de menos ós mestres
e ós compañeiros tamén.

Compañeiros novos teremos que coñecer
e aínda que nos acostumbremos
botaremos de menos estes compañeiros
que tanto queremos.

Con tristura no corazón
decimoslles "adeus"

Lembradevos de nós e deixádenos un rincón
dentro do voso corazón.

DESPEIDIDA

Lourdes García

Este é o noso último ano
e querémonos despedir
de toda a xente que queda aquí.
Moito tempo estivemos,
moitos amigos fixemos;
e algún que outro castigo tamén merecemos,
pero a pesar de todo, en falta vos botaremos.

~~R.A.G.~~

Por último despedímonos de todos vós, lectores deste
periódico, coa esperanza de que vos gustase e de que
pasásedes un momento agradable, xa que o fixemos
con todo o noso cariño. Rematamos, pero haberá
novas edicións en anos sucesivos.

Bona

! ADEUS!